

РЕШЕНИЕ

№ 6462

гр. София, 24.02.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 75 състав,
в публично заседание на 03.02.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Геновева Йончева

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **9184** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 156 и сл. от Данъчно-осигурителен процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Б. А. П. от [населено място], подадена чрез адв. Д. Д., срещу Ревизионен акт (РА) № Р-22220523003822-091-001 от 14.05.2024 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция /ТД/ на Национална агенция за приходите /НАП/ С., в частта потвърден с Решение № 1100 от 09.08.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ /ОДОП/ С. при Централно управление на НАП, с която на жалбоподателката за 2021 г. са установени допълнителни задължения за данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица /ЗДДФЛ/ в размер на 1183,79 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 269,07 лв.

Жалбата съдържа доводи за незаконосъобразност на РА, които са идентични с изложените при административното му обжалване. Г-жа П. оспорва наличието на възприетото от приходната администрация обстоятелство по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК. Защитната ѝ теза се основава на твърдения, че постъпилите по нейна сметка в ИЗИПЕЙ парични средства от различни физически лица са били дарение във връзка с лечението на нейния баща. Акцентира, че получаваните суми са кратни на 260,00 лв., т.к. това е стойността на една банка човешки хумано-албумин. Възразява срещу заключението на ревизиращите за наличие на недекларирани доходи от наем. Аргументира се, че установените в собственост недвижими имоти са ползвани от семейството на лицето, а не са били отдавани под наем. Възразява срещу формирания

размер на $\frac{1}{2}$ от облагаемите доходи, получавани от отдаване под наем на недвижимите имоти в режим на СИО. Твърди, че за голяма част от тях са подадени ГДД по чл. 50 ЗДДФЛ, съответно е внесен дължимия данък. Представя писмени бележки.

Ответникът – директорът на Дирекция “ОДОП” С. при ЦУ на НАП, в с.з. чрез юрк. В., оспорва жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София-град, III отделение, 75-ти състав, след като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства, доводите и становищата на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Началото на ревизионното производство е поставено със Заповед № Р-22220523003822-020-001 от 28.06.2023 г. /л.15/, издадена от В. А. В. на длъжност началник на сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП С.. Със ЗВР е определен обхват на възложената на Б. А. П. ревизия – данък върху годишната данъчна основа по чл. 17 ЗДДФЛ; ДОО, ЗО и УПФ - за самоосигуряващи се, за периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.

Първоначалната ЗВР е изменена с последваща Заповед Р-22220523003822-020-002 от 27.09.2023 г. /л.24/, с която е удължен срока на ревизията до 01.12.2023 г.

Със Заповед № Р-22220523003822-023-001/01.12.2023 г. /л.18/ на основание чл. 34, ал.1, т. 2 ДОПК ревизионното производство е спряно за съгласуване на резултатите от паралелно извършената на съпруга Т. Д. П. ревизия.

На 09.03.2024 г. производството е възобновено със Заповед № Р22220523003822-143-001. /л.21/.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад /РД/ № Р22220523003822-092-001 от 29.03.2024 г., връчен електронно на 29.03.2024 г. /л. 27/.

Срещу РД е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 ДОПК /л. 53/.

Ревизията е приключила с процесния РА, връчен на 20.05.2024 г. /л. 64/, с който за 2021 г. на Б. П. са определени данъчни задължения в общ размер на 1 183,79 лв. и лихви за забава в размер на 269,07 лв.

В хода на ревизията са извършени множество процесуални действия с цел установяване на релевантните за облагането факти и обстоятелства, подробно описани в РД.

По реда на чл. 37 ДОПК от ревизираното лице са изискани документи и писмени обяснения за притежавано имущество, получени доходи, направени разходи, парични наличности в началото и края на всяка календарна година в рамките на ревизирания период, вземания от трети лица, както и данни за получените заеми през периода от 01.01.2019 г. до 31.12.2022 г.

В отговор са представени писмени обяснения /л. 99 и сл. от приложение № 1/, според които Б. П. е собственик на ателие и паркомясто, находящи се в [населено място], ул. „Ц. Б. III“ № 152, придобити на 05.08.2019 г. с предоставени от баща ѝ парични средства, получени от продажба на 1/2 наследствен апартамент. Същата притежава и студио, находящо се в [населено място], [улица], придобито с дарение от 12.12.2019 г. от родителите ѝ, със запазено пожизнено право на ползване. Описани са пътувания извън страната, притежавано движимо имущество, получен доход от наем в размер на 11 380 лв. през 2022 г. Посочено е, че РЛ има сключен граждански брак с Т. П., имат две деца, както и, че семейното им жилище е в [населено място], [улица], което е закупено през 2011 г.

На основание чл.37, ал. 5 ДОПК приходните органи са изискали документи от трети

лица: „Изипей“ АД, „Първа Инвестиционна Банка“ АД, „Виваком България“ ЕАД, „А 1 България“ ЕАД, „Йетел България“ ЕАД, Столична община – район „В.“, отдел „Общински приходи“, [община], дирекция „Местни данъци и такси“, „Софийска вода“ АД, „Електрохолд Продажби“ ЕАД, „Топлофикация София“ ЕАД, „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД – [населено място], „Изи Пеймънт Сървисиз“ ООД, „Български пощи“ ЕАД, „Транскарт Файненшъл Сървисис“ АД, „Ипей“ АД, „Еконт Експрес“ ООД, „Р. /ЕУ/“ ЕАД, „Спиди“ ЕАД, „МИБМ Експрес“ ООД, „Айкарт“ АД, „Пейнетикс“ АД, „Лео експрес“ ЕООД, „ЕС Ди АЙ ГРУП“ АД, „Фактор И.Н.“ АД.

Изпратено е и искане до 06 РУ – СДВР за регистрираните влизания и излизания на ревизираното лице от и на територията на страната.

По всичките искания са постъпили отговори, приложени по делото в кориците на Приложение № 2.

Извършена е служебна проверка в НАП – ПП „VAT 14“ относно декларираните продажби от регистрирани по ЗДДС лица към ревизираното лице.

Направена е и справка в Агенцията по вписванията и в базата данни на КАТ относно декларираните покупки и продажби на недвижими имоти.

Извършена е насрещна проверка на „ОМНИЯ БЕЙБИ“ ООД, резултатите от която са обективирани в Протокол № П-22221723183990-141-001/30.11.2023 г. /л.278, Приложение № 3/. Проверката е по повод констатираните куриерски пратки от това дружество до РЛ. Предоставени са писмени обяснения и документи /л.285 и сл./, според които Б. П. няма и не е имала служебни правоотношения с проверяваното лице.

Въз основа на получените от „Топлофикация София“ ЕАД, „Софийска вода“ АД, „Електрохолд Продажби“ ЕАД и „Водоснабдяване и канализация“ ЕАД - [населено място] отговори ревизиращите са установили, че недвижимите имоти, които не са обитавани от РЛ, а именно: ап. 6 и гаражи 3 и 4, находящи се в [населено място], кв. Д., [улица], вх. С-3; ателие, находящо се в [населено място], бул. „Ц. Освободител III“ № 152, вх. Е, ет. 5, ап. G23, както и апартамент в [населено място], генерират разходи за консумативи (ток, вода и ел. енергия).

Същевременно са констатирани периодични постъпления от физически лица по микросметка на РЛ в „Изипей“ АД, за които Б. П. е обяснила /л. 67 от приложение I, че получените средства са суми от физически лица, предназначени за лечение на баща ѝ. Декларирала е, че през ревизирания период не е имала наемни отношения с тези лица. Приложени са договори за наем на апартаменти, находящи се в [населено място], [улица], вх. С-3, ап. 6 и ул. „Ц. Б. III“ № 152, както и попълнени декларации за 2019 г., 2020 г., 2021 г. и 2022 г.

Въз основа на събраните доказателства органите по приходите са констатирали наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК - данни за укрити доходи за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г., с оглед на което е изготвено уведомление по чл. 124, ал. 1 ДОПК до ревизираното лице с № Р-22220523003822-113-001 от 28.09.2023 г. /л. 134/, връчено на 06.10.2023 г. по електронен път /л. 136 от делото/.

В отговор на него са представени копия на документи, които не са дали основание на органите по приходите да променят заключението за наличие на обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК, обуславящи определяне на данъчната основа за облагане по реда на чл. 122 ДОПК. Същата е установена при следната фактическа обстановка:

Б. А. П. е местно лице по смисъла на чл. 6 ЗДДФЛ и като такава следва да се облага,

както за доходите си, получени от източници в страната, така и от чужбина. Ревизираното лице е семейно, има две непълнолетни деца и живее в едно домакинство със съпруга си и двете си непълнолетни деца. Осигурявана е от „ГЕТ.БГ“ ЕООД, „АЗОНЛАЙН“ ЕООД и „ГЕТ“ ООД, като е получила доходи по периоди, както следва: за 2019 г. - в размер на 2 570.72 лв. от упражняване на трудова дейност и 2 055,73 лв. от упражняване на извънтрудова дейност; за 2020 г. - в размер на 879,40 лв. от упражняване на трудова дейност, и през 2022 г. - в размер на 330.57 лв. от упражняване на трудова дейност.

Относно направените през периода разходи за издръжка и живот е декларирано, че същите са в размер на около 350,00 лв. месечно или 4 200,00 лв. годишно.

През 2019 г. Б. П. е закупила ателие за сумата от 70 600,00 евро или 138 081,60 лв., платени по банков път от сметка на А. П. Г. /баща на РЛ/. През същата 2019 г. Б. П. е придобила имот по дарение от родителите ѝ, находящ се в [населено място], [улица].

През 2021 г. по микросметка в „ИЗИПЕЙ“ АД с IBAN [банкова сметка], открита на 26.10.2021 г. на името на Б. П. са постъпили парични средства в общ размер на 10 024.20 лв. Същите са изплатени от физически лица, като за основание на превода е посочено „плащане на наем“ или „захранване на сметка“. Преведените суми, имената на наредителите и основанието на преводите са отразени в таблица на стр. 22 от РД.

За 2021 г. Б. П. не е подала ГДД по чл. 50 от ЗДДФЛ, съответно не е декларирала доход от наем, поради което и от ревизиращите е заключено, че са налице обстоятелства по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК. Същата е твърдяла, че получените парични средства по микросметка в „ИЗИПЕЙ“ АД са преведени от трети лица като дарение за закупуване на лекарства на баща ѝ, т.е. не представляват доходи от наем.

Тези твърдения не са кредитирали от ревизиращите, които са посочили, че през процесните периоди Б. П. и съпругът ѝ са разполагали с няколко недвижими имота, като са обитавали имот, находящ се в [населено място], кв. Д., [улица], вх. С-3, ап. 5. Съгласно получените отговори от „ТОПЛОФИКАЦИЯ СОФИЯ“ ЕАД, „СОФИЙСКА ВОДА“ АД, „ЕЛЕКТРОХОЛД ПРОДАЖБИ“ ЕАД и „ВОДОСНАБДЯВАНЕ И КАНАЛИЗАЦИЯ“ ЕАД - [населено място] в останалите притежавани от лицето и съпругът ѝ имоти, а именно: ап. 6 и гаражи 3 и 4, находящи се в [населено място], кв. Д., [улица], вх. С-3; Ателие, находящо се в [населено място], [улица], вх. Е, ет. 5, ап. F23 и апартамент, находящ се в [населено място], е консумирана ел. енергия и вода в размери, предполагащи обитаването на процесните апартаменти.

При това и във връзка с установените периодични постъпления от физически лица по микросметката в ИЗИПЕЙ, и то на близки една до друга стойности, е прието, че се касае за укрити доходи от наем на горесцитираните недвижими имоти. Като недоказана, е отречена тезата на РЛ, че сумите са послужили за закупуването на лекарства или че същите са набирани за дарителска кампания за лечението на баща ѝ. Допълнителен аргумент е изведен от обстоятелството, че в хода на извършената ревизия на съпруга ѝ е установено, че процесните имоти са били отдавани под наем през определени периоди в обхвата на ревизията, като за същите са сключвани договори за наем.

Горното обстоятелство е съобразено от органите по приходите при извършването на двете ревизии, като получените доходи от наем, установени при ревизията на Т. П., са разделени и са намерили отражение при облагането и при двете лица, тъй като имотите са в режим на СИО. От тях 3 129,00 лв., представляващи 1/2 от установените

доходи за наем са формирали облагаема основа за облагане по реда на ЗДДФЛ за 2021 г. за Б. П..

При тези данни и на основание чл. 31 ЗДДФЛ с процесния РА приходните органи са доначислили данък върху доходите от отдаване под наем на недвижимо имущество /съобразявайки размера на нормативно признатите разходи за този вид доход/ в размер на 1 183,79 лв., изчислен върху данъчна основа в размер на 13 153,20 лв. /формирана като сбор от преведените средства по микросметка в ИЗИПЕЙ в размер на 10 024,20 лв. и 3 129,00 лв., представляващи ½ от установените приходи от наем на имоти в СИО при ревизията на Т. П. и приспадането на нормативно признатите разходи/.

РА е обжалван и потвърден с Решение № 1100/09.08.2024 г. на директора на ДОДОП в частта на определените задължения по чл. 17 ЗДДФЛ за 2021 г., която е предмет на настоящия контрол за законосъобразност.

Решение № 1100/09.08.2024 г. е връчена на жалбоподателката на 12.08.2024 г. /л. 12/. Жалбата срещу РА е депозирана чрез Дирекция ОДОП на 23.08.2024 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът въз основа на събраните по делото доказателства и въз основа на приложимия закон, прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена срещу годин за обжалване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 156, ал. 1 ДОПК, с оглед на което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 ДОПК съдът проверява законосъобразността и обосноваването на ревизионния акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

С оглед представените по делото доказателства съдът намира, че обжалваният акт е издаден от органи по приходите, разполагащи с материална компетентност. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията. Видно от ЗВР, ревизията на дружеството – жалбоподател е възложена от В. А. В. на длъжност началник сектор в отдел „Ревизии“ към дирекция „Контрол“ при ТД на НАП-С., оправомощена на основание чл. 112, ал. 2, т. 1 ДОПК със Заповед № РД-01-49/31.10.2022 г. на директора на ТД /л. 13/. РА е издаден от органът, възложил ревизията, и определеният със ЗВР ръководител на ревизията – П. Т. П., т. е. от лицата, посочени в чл. 119, ал. 2 ДОПК. Към административната преписка са приложени и доказателства за квалифициран електронен подпис на длъжностните лица.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на издадените от органите по приходите ЗВР, РД и РА - съответно по чл. 113, ал. 1, чл. 117, ал. 1 и чл. 120, ал. 1 ДОПК. Актовете, включително уведомлението по чл. 124, ал. 1 ДОПК, са връчвани на ревизираното лице, което е могло да се запознае със съдържанието им и да защити правата си. В РА са посочени фактически и правни основания за издаването му, изложени подробно както в акта, така и в съставения ревизионен доклад, представляващ неразделна част от него.

Не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност и необоснованост на РА. Видно от представените удостоверения за електронно връчване, жалбоподателката е надлежно уведомена чрез системата на НАП ИС "Контрол" за издадената заповед за възлагане на ревизия. В хода на

ревизионното производство доказателствата са събирани по предвидени в ДОПК способи. На основание чл. 37, ал. 3 ДОПК на ревизираното лице е връчено искане за представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице, по което от същото са представени писмени доказателства, подробно описани в РД. Съставени са съответните протоколи. До РЛ е изпратено, уведомление, с което на основание чл. 17, ал. 1, т. 2 ДОПК са му разяснени правата в ревизионното производство, както и последиците от неизпълнение на задълженията му. Връчено му е уведомление по чл. 124, ал. 1 от ДОПК за наличие на обстоятелствата по чл.122, ал.1 ДОПК, като му е предоставен за становище и доказателства. Ревизираното лице е надлежно уведомено за резултатите от извършената ревизията, като му е предоставена възможност за писмено възражение, от което то се е възползвало, както и доказателства във връзка с констатациите и изводите, обосновавали предложените размери на задълженията.

По материалната законосъобразност на РА:

Оспореният акт е издаден при правилно тълкуване и приложение на материалния закон. Установените с него публични задължения кореспондират изцяло на събраните доказателства.

Съгласно чл. 124, ал. 2 ДОПК в производството по обжалване на ревизионен акт при извършена ревизия по чл. 122 ДОПК, фактическите констатации в него се смятат за верни до доказване на противното, когато наличието на основанията по чл. 122, ал. 1 ДОПК е подкрепено от събраните доказателства.

В случая съдът приема, че са доказани предпоставките по чл. 122, ал. 1, т. т. 2 от ДОПК - наличие на данни за укрити приходи или доходи.

Между страните няма спор, че Б. А. П. е местно физическо лице по смисъла на чл. 4, ал. 1, т. 1 от ЗДДФЛ и е данъчно задължено лице по ЗДДФЛ на основание чл. 3, т. 1 и чл. 6 от ЗДДФЛ за доходите, получени от нея през отделните данъчни /календарни/ години, попадащи в обхвата на ревизията. За периода, през който с РА са установени данъчните задължения лицето не е подало декларация по чл. 50 ЗДДФЛ, не е упражнявало трудова дейност.

Липсва разногласие по въпроса за притежаваните от жалбоподателката недвижими имоти - ателие № F23 с площ по док. – 69,840 кв. м. ведно с мазе № 17 /с площ от 5,10 кв.м./ и паркомаято /с площ от 18 кв. м/, находящ се в [населено място], [улица] III № 152, студио с площ от 38,780 кв.м., находящ се в [населено място], [улица]. Отделно Б. П. е собственик в режим на СИО на гараж 4 /секция с-3/ с площ 26,590 кв. м., находящ се в [населено място], [улица], Ботаническа градина, ет. С; апартамент /секция с-3/ с площ 81,370 кв. м, находящ се в [населено място], [улица], Ботаническа градина, ет. 2, ап. 5; апартамент /секция с-3 / с площ 95,170 кв. м., находящ се в [населено място], [улица], Ботаническа градина, ет. 2, ап. 6; гараж 3 /секция с-3/ с площ 22,640 кв. м, находящ се в [населено място], [улица], Ботаническа градина, ет. С.

Съобразно извлечение по „Микросметка“, открита в „Изипей“ АД /л.125/, в периода от 27.10.2021 г. до 17.12.2021 г., по сметката на Б. П. са постъпили следните суми: на 27.10.2021г. – сума в размер на 840 лв. с основание „захранване на сметка“ от Н. Которова, на 28.10.2021 г. – сума в размер на 260 лв. с основание „захранване“ от Л. М., сума в размер на 520 лв. с основание „превод“ от Ц. Б., сума в размер на 260 лв. с основание „превод“ от Н. А., сума в размер на 260 лв. с основание „превод“ от М. А.; на 29.10.2021 г. – сума в размер на 260 лв. с основание „захранване“ от В. Х., сума в размер на 260 лв. с основание „захранване“ от Е. Б.; на 01.11.2021 г. – суми в размер

на 280 лв. и на 560 лв. с основание „захранване“ от Х. К., сума в размер на 560 лв. с основание „плащане на наем“ от Н. Н.; на 02.11.2021 г. сума в размер на 690 лв. с основание „захранване на сметка“ от С. Д., на 03.11.2021 г. сума в размер на 840 лв. с основание „наем“ от В. А., на 05.11.2021 г. сума в размер на 310 лв. с основание „захранване“ от С. М.; на 06.11.2021 г. сума в размер на 1035 лв. с основание „захранване“ от С. Д.; на 08.11.2021 г. сума в размер на 345 лв. с основание „захранване“ от С. Д.; на 09.11.2021 г. сума в размер на 341.60 лв. с основание „захранване“ от К. Т.; на 15.11.2021 г. сума в размер на 97.60 лв. с основание „захранване“ от К. Т.; на 16.11.2021 г. сума в размер на 280 лв. с основание „захранване“ от П. А.; на 21.11.2021 г. сума в размер на 280 лв. с основание „М. П.“ от Ю. К.; на 02.12.2021 г. сума в размер на 270 лв. с основание „захранване“ от Х. К.; на 04.12.2021 г. сума в размер на 290 лв. с основание „захранване“ от Х. К.; на 14.12.2021 г. сума в размер на 345 лв. с основание „захранване“ от К. Т.; на 15.12.2021 г. сума в размер на 840 лв. с основание „захранване“ от Х. К..

Горепосочените суми в общ размер на 10 024,20 лв. обосновано са възприети от ревизиращите като укрити доходи от наем. Изводът им се основава на данните за консумирана ел. енергия и вода в недвижимите имоти, които не са обитавани от ревизираното лице и семейството ѝ, а именно: ап. 6 и гаражи 3 и 4, находящи се в [населено място], кв. Д., [улица], вх. С-3; ателие, находящо се в [населено място], бул. „Ц. Освободител III“ № 152, вх. Е, ет. 5, ап. G23, както и апартамент в [населено място].

Ползването на обектите, съпоставено с коректно установените данни за регулярно постъпващи по сметка на РЛ парични суми /част от които с основание за плащането „наем“/, подкрепят заключението на приходната администрация за установеност на обстоятелството по чл. 122, ал. 1, т. 2 ДОПК.

Недоказани са твърденията на Б. П., че получените от нея суми от физически лица са дарени за лечението на нейния баща А. П. Г.. Тези твърдения не намират подкрепа в документите, събрани в хода на ревизията. Липсват доказателства, които да сочат какво е било основаниято на извършените преводи, вкл. че процесните суми са превеждани за лечение на бащата А. Г.. Напротив, част от преводите са с основание „наем“, за което жалбоподателката не дава логични обяснения видно от съдържанието на подаденото от нея възражение срещу РД /л. 53/. Акцентираща, че преводите с основание "наем" са „само два“, което е така, но това само по себе си е достатъчно да породя основателно съмнение в достоверността на тезата за получени от нея като дарение парични суми.

В съдебното производство бяха представени медицински документи - осем експертизи, издадени в периода от 2019 г. - 2021 г. /л.108-л.117/ и четири рецепти от 17.05.2021 г., 14.06.2021 г., 14.10.2021 г. и 01.03.2022 г. с изписан на А. Г. медикамент „Human albumin“ /л.141- л.145/. Същите не са обвързани с документи, касаещи извършени разходи за лечение или с такива, които да бъдат свързани с конкретните парични преводи. Твърди се, че сумите са кратни на 260 лв., т.к. това е цената на изписания медикамент. Но доказателства в тази насока не бяха представени.

Представените бяха за първи път и три броя декларации /л.104-л.107/ от С. К. М. (превел на 05.11.2021 г. сума в размер на 310 лв. с основание „превод“), Х. М. К. (превел на 01.11.2021 г. /двукратно/, на 02.12.2021 г., на 04.12.2021 г. и на 15.12.2021 г., суми в размер на 280 лв., 560 лв., 270 лв., 290 лв. и 840 лв.) и К. П. Т. (превел на 09.11.2021 г., на 15.11.2021 г. и на 14.12.2021 г. суми в размер на 341,60 лв., 97,60 лв.,

345 лв.). Единствено посредством тези декларации жалбоподателката се домогва да установи твърденията си за извършени дарения. Това са частни свидетелстващи документи, без обвързваща съда материална доказателствена сила и подлежат на съвкупна преценка с останалите факти, обстоятелства и доказателства по делото. Въпросните декларации са еднотипни, съставени едва при съдебното обжалване РА. Не са налице документи, които да подкрепят декларираното в тях, поради което съдът ги преценява като изготвени за нуждите на съдебното производство с цел обосноваване на защитната теза на страната, която ги представя. Прави впечатление и липсата на каквито и да било изявления на страната за естеството на отношенията ѝ с физическите лица - дарители, доколкото безспорно е, че в основата на дарението, което в случая не е анонимно, стоят близки лични отношения между лицата.

Друго не следва и от разпитания в о.с.з свидетел Л. Г. М., който според извлечението от „Микросметка“ в „Изипей“ АД, на 28.10.2021 г. е превел на жалбоподателката сума в размер на 260 лв. с основание „захранване“. Съдът намира, че е ниско убеждаващото въздействие на дадените от него свидетелски показания, поради наличие на противоречия и неубедително излагане на фактите относно извършения паричен превод. Свидетелят не помни размера на дарената сума, нито как я е определил на 260 лв. Заявява, че е в близки приятелски отношения със семейството на жалбоподателката, но и споделя за инцидентни продажби на детски стоки между нея и съпругата му. Показанията му не се подкрепят от други доказателства по делото, писмени или гласни, изходящи от независим източник, поради което и съдът не ги кредитира като достоверни.

По отношение на определената за 2021 г. данъчната основа за облагане с ДДФЛ:

В съдебното производство не бяха оспорени констатациите на приходните органи във връзка с извършената на съпруга Т. П. ревизия, според които за периода 01.01.2021 г. – 31.12.2021 г. са получени суми за наем от С. Цаманторидис в размер на 3270.00 лв. за м. януари 2021 г., м. февруари 2021 г. и м. март 2021 г. за имот в [населено място], [улица], ап. 6, който имот е СИО между Т. П. и Б. П.. Установено е, че на 21.05.2021 г. е получена сума от А. Албекорд в размер на 1098.00 лв. за наем на имот в [населено място], [улица], ет. 4, ап.23, който също е съсобствен между съпрузите. Установена е и постъпила сума в размер на 1890,00 лв., представляваща доход за временно и възмездно ползване на апартамент [населено място], [улица], ет. 4, ап. 23, съгласно договор за наем на недвижим имот от 01.10.2021 г. между Т. П. – наемодател и В. В. и Г. Г. – наематели за периодите м.10.2021 г., м.11.2021 г. и м.12.2021 г. /представен по делото на л. 118/, видно от който уговореният месечен наем е в размер на 630.00 лв. Този имот също е собственост на Т. П. и съпругата му Б. А. П..

Установените доходи от наем са в размер на 6258,00 лв., при което и предвид това, че отдаваните имоти са в режим на СИО, ревизиращите са формирали облагаем доход от наем и и др. възмездно предоставяне на права или имущество по чл. 31 ЗДДФЛ в размер на 3129 лв. /1/2 от установените доходи от наем/. Другата 1/2 от дохода е обложен при Б. П..

Жалбоподателката неоснователно възразява срещу приложения от ревизиращите подход за облагането. Няма спор, че за 2021 г. не е подадена декларация по чл. 50 ЗДДФЛ от Б. А. П. и съпругът ѝ Т. П. за получените доходи. От друга страна, няма спор, че посочените по-горе имоти са били в режим на СИО, отдавани са под наем, за което са получени по сметка на съпруга описаните по-горе парични средства. Ето защо, след като няма спор по отношение на получените от съпруга доходи от наем в

размер на 6258,00 лв., то правилно съобразно режима на съпружеска имуществена общност на отдаваните под наем имоти, в данъчната основа за облагане с ДДФЛ на Б. П. е включена сумата от 3129 лв., представляваща $\frac{1}{2}$ облагаем доход от наем и др. възмездно предоставяне на права или имущество, установен в хода на извършената на Т. П. ревизия.

Законосъобразно в облагаемия доход е включена и сумата от 10024,20 лв., представляваща сбора на получените от жалбоподателката през 2021 г. парични средства от физически лица. Общият размер на облагаемия доход коректно е изчислен на 13153,20 лв. Правилно на основание чл. 31, ал. 1 ЗДФЛ е определен размерът на нормативно признатите разходи – 1315,32 лв., при което законосъобразно е определена данъчната основа за облагане с ДДФЛ по реда на чл. 122, ал. 2 и ал. 4 ДОПК.

Съгласно чл. 48, ал. 1 ЗДФЛ размерът на данъка върху общата годишна данъчна основа се определя, като общата годишна данъчна основа по чл. 17 се умножи по данъчна ставка 10 на сто. При тази регламентация правилно с РА е определен дължим данък в размер на 1183,79 лв. и са начислени лихва за забава в размер на 269,07 лв.

В обобщение съдът преценява обжалвания РА за законосъобразно издаден. Дължимо е отхвърляне на оспорването срещу него.

С оглед крайния извод за неоснователност на жалбата и на основание чл. 161, ал. 1 ДОПК, в полза на НАП следва да се присъди своевременно претендираното от процесуалния представител на ответника юрисконсултско възнаграждение, което съдът определя на 445.28 лв. съобразно материалния интерес на спора /1452.86 лв./ и алгоритъма на чл. 7, ал. 2, т. 1 от действащата към датата на приключване на устните състезания Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, предл. последно ДОПК, Административен съд – София-град, III отделение, 75 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Б. А. П. срещу Ревизионен акт № Р-22220523003822-091-001 от 14.05.2024 г., издаден от органи по приходите при Териториална дирекция на Национална агенция по приходите С., в частта потвърдена с Решение № 1100 от 09.08.2024 г. на директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при Централно управление на Национална агенция за приходите.

ОСЪЖДА Б. А. П. да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение за настоящата съдебна инстанция в размер на 445.28 лева /четирисотин четиридесет и пет лева и двадесет и осем стотинки/.

Решението може да бде обжалвано с касационна жалба чрез Административен съд – София-град пред Върховния административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Препис от решението да се изпрати на страните по реда на чл.137 АПК, вр. § 2 ДР на ДОПК.

Съдия: